

Reactie FNV op het concept voorstel Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen

Auteurs: Klaas Bangma en Leonne Jansen

Voor wat betreft de "Introductie keuzerecht bedrag ineens" maakt de FNV nog drie opmerkingen:

1. Een bedrag ineens kan invloed hebben op de te betalen inkomstenbelasting en op allerlei inkomensafhankelijke toeslagen en regelingen. Dit geldt met name voor mensen met een laag pensioen en dus vaak voor de mensen met lage en middeninkomens. Zij houden netto veel minder over van een pensioenuitkering ineens.
De FNV wijst erop dat het scala aan inkomensgerelateerde toeslagen (huur-, zorgtoeslag), de gevolgen voor de hoogte van de belastingafdracht en andere persoonlijke omstandigheden het voor een deelnemer erg lastig maken om de gevolgen van de keuze voor een bedrag ineens te kunnen overzien. De timing van de uitkering van het bedrag ineens en de vermindering van de inkomensafhankelijke toelage kan behoorlijk verschillen. De vraag is of deze mensen hier op tijd rekening mee kunnen houden. De FNV wijst erop dat met deze keuze voor een bedrag ineens er ook een zorgplicht ontstaat. Deze zorgplicht is nergens belegd. De FNV vindt dat de overheid verantwoordelijk is voor de informatie en zorgplicht naar deze mensen toe. De pensioenuitvoerder heeft enkel een informatieplicht naar de deelnemer, maar heeft niet het overzicht van alle inkomsten en uitgaven van de deelnemer en de eventuele partner.
De FNV vindt het niet te rechtvaardigen dat mensen met een laag inkomen weinig netto overhouden van een bedrag ineens. Daarom moet het bedrag ineens buiten het toetsingsinkomen voor inkomensafhankelijke regelingen gehouden worden (net als bij de afkoop van een klein pensioen).
2. In de Memorie van Toelichting wordt aangegeven dat een deelnemer een onbeperkt aantal keuzes heeft over de hoogte van de afkoop (met een maximum van 10%). De FNV vindt dat een pensioenuitvoerder hier, om redenen van uitvoerbaarheid en kostenreductie, zelf werkbare grenzen aan moet kunnen stellen.
3. Ook kan de deelnemer bij ieder keuzemoment voor een deeltijdpensioen opnieuw kiezen voor een bedrag ineens, na rato van het deeltijdpensioen. Ook hier vindt de FNV dat de pensioenuitvoerder hier grenzen aan moet kunnen stellen.

De memorie van toelichting geeft veel helderheid over de van RVU-heffing vrijgestelde uitkering. Over de RVU-heffing heeft FNV nog een viertal opmerkingen:

1. Noodzakelijk is dat memorie van toelichting nog wel meer duidelijkheid en uitleg geeft. Zo zal straks vermoedelijk de praktijk worden dat het bieden van een RVU-vrije uitkering uitgevoerd zal worden door een externe partij. Bijvoorbeeld een extern fonds. In sector-CAO's zouden hier afspraken over gemaakt kunnen worden. In de memorie van toelichting kan dit genoemd worden en geïllustreerd kunnen worden met rekenvoorbeelden.

2. De formulering van het wetvoorstel is zodanig dat er de mogelijkheid is dat de werkgever nog in uiterlijk het kalenderjaar 2025 kan toezeggen dat een werknemer gebruik kan maken van een RVU-heffing die doorloopt tot uiterlijk kalenderjaar 2028. Dit uiteraard onder de voorwaarde dat de werknemer uiterlijk in 2028 de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt. In de memorie van toelichting is hierover geen nadere uitleg te vinden. Een expliciete uitleg met voorbeelden is hierbij zeer gewenst. Hiermee zal de duidelijkheid over de toepassingsmogelijkheden worden verbeterd. Nu zien we alleen voorbeelden waarbij de RVU-vrije uitkering tot uiterlijk 2025 loopt. Dit kan tot onnodige misverstanden in de uitleg van de RVU-regeling leiden.
3. Het laten doorlopen van een RVU-heffingsvrije uitkering na 2025 vereist dat onderliggende wetgeving wordt aangepast. Dit is noodzakelijk omdat artikel 69a na 2025 komt te vervallen. Het is aan te raden dat dit ook in de memorie van toelichting wordt genoemd en uitgelegd.
4. Het idee achter een RVU-boetevrije uitkering is mede dat een werknemer deze uitkering kan aanvullen uit eigen middelen. Eén van de mogelijkheden zou kunnen zijn dat dit gebeurt door het uitbetalen van verlofdagen, zonder dat de uitbetaling van verlofdagen leidt tot een RVU-boete. Dit zou wel in lijn zijn met de gedachte achter de uitbreiding van de mogelijkheden tot verlofsparen ten behoeve van eerder stoppen met werken. Echter zonder aanpassing van wet- en regelgeving lijkt een RVU-vrije uitkering van 21.200 euro niet aangevuld te kunnen worden uit een uitbetaling van gespaarde verlofdagen. Waarschijnlijk vereist dit een aanpassing van artikel 8.7 van het uitvoeringsbesluit loonbelasting. Hieraan zou ook aandacht aan besteedt kunnen worden in de memorie van toelichting.